

تأثیر کود نیتروژن و تراکم گیاهی بر جذب و کارآیی مصرف نور در دو رقم کلزای بهاره

مجید کریمیان کلیشاذرخی، علیرضا کوچکی، مهدی نصیری محلاتی^۱

چکیده

به منظور مطالعه اثر کود نیتروژن و تراکم گیاهی بر جذب و کارآیی مصرف نور در دورقم کلزای بهاره، آزمایشی در بهار سال ۱۳۸۴ در مزرعه تحقیقاتی دانشکده کشاورزی مشهد انجام شد. این آزمایش در قالب اسپلیت فاکتوریل بربایه طرح بلوكهای کامل تصادفی و در چهار تکرار اجراشد. کود اوره (شامل دو سطح ۱۰۰ و ۱۵۰ کیلوگرم در هکتار) در کرتهاهای اصلی و ترکیب تراکم گیاهی (شامل سه سطح ۸۰، ۱۰۰ و ۱۲۰ بوته در مترمربع) و ارقام کلزا (شامل رقم زودرس 308 Hyola و رقم متوسط رس 500 Option) در کرتهاهای فرعی قرار داده شدند. نتایج نشان داد که تیمارها (سطح نیتروژن، تراکم و رقم) اثر معنی داری بر میزان جذب و کارآیی مصرف نور (RUE) به عنوان مولفه های موثر بر تولید و تجمع ماده خشک گیاهی و عملکرد دانه داشتند. افزایش مصرف کود نیتروژن، به طور معنی داری باعث افزایش RUE شد. رقم Hyola نسبت به رقم 500، دارای کارآیی مصرف نور، عملکرد بیولوژیک، عملکرد دانه و عملکرد روغن بیشتری بود. تراکم ۸۰ بوته در مترمربع از نظر تولید و تجمع ماده خشک گیاهی و کارآیی مصرف نور برتری معنی داری بر دو سطح دیگر تراکم داشت. افزایش ماده خشک در تراکم ۸۰ بوته در مترمربع، ناشی از جذب بیشتر تشعشع و افزایش RUE در این تراکم می باشد. از بین صفات اندازه گیری شده در طول فصل رشد، شاخص سطح برگ به طور معنی داری تحت تاثیر فاکتورهای آزمایشی قرار گرفت؛ در حالی که درصد روغن دانه ارقام مورد آزمایش تحت تاثیر هیچکدام از تیمارها قرار نگرفت.

واژه‌های کلیدی: تشعشع، ماده خشک، تراکم گیاهی، کارآیی مصرف نور، کلزا.

مقدمه

فتوصیت و تولید ماده خشک تابعی از نور جذب شده است که به خصوصیات ساختاری کانوپی و نیز خصوصیات فتوستتری (کارآیی استفاده از نور جذب شده) توسط گونه‌های گیاهی بستگی دارد. جذب بیشتر نور به ساختار کانوپی، یعنی شاخص سطح برگ و توزیع عمودی آن در کانوپی، سرعت توسعه و دوام سطح برگ، زاویه برگها و خصوصیات مورفولوژیکی مانند ارتفاع بوته و نحوه آرایش شاخه‌های جانبی بستگی دارد (۲). یکی از پیش شرط‌های لازم جهت دستیابی به عملکرد بالا، تامین شرایط مطلوب جهت استفاده از تشعشع موجود برای تولید بهینه مواد فتوستتری است (۲۲). افزایش نفوذ نور به لایه‌های پایین کانوپی از طریق تغییر ساختار آن، یک راهکار مدیریتی است که باعث افزایش عملکرد محصول می‌شود (۲۳). یکی از

روغن‌های نباتی از مهمترین منابع تامین انرژی برای انسان محسوب می‌شوند (۵). در ایران مصرف روغن‌های نباتی به عنوان یک ماده غذایی از سال ۱۳۲۵ وارد الگوی مصرف شد. با این وجود در حال حاضر کشور ما بیش از ۹۰ درصد از روغن نیاز خود را از خارج وارد می‌کند (۱). طیف سازگاری اقلیمی کلزا وسیع بوده و در ایران بسته به عرض جغرافیایی می‌تواند تا ارتفاع کمتر از ۲۵۰۰ متر از سطح دریا رشد کند. علیرغم این که اظهار شده است (۳) که عملکرد تیپ پائیزه کلزا بیش از تیپ بهاره می‌باشد، با وجود این کلزای بهاره دارای محسانی است که حتی در صورت پائینتر بودن عملکرد، ضرورت کشت آن را در برخی موارد توجیه می‌کند.

۱- به ترتیب دانشجوی سابق کارشناسی ارشد زراعت و اعضای هیأت علمی دانشکده کشاورزی، دانشگاه فردوسی مشهد.

جهت بررسی اثرات تغییر در ساختار کانوپی از طریق تغییر تراکم گیاهی و اثربروزرن بر جذب و کارآیی مصرف نور در دور قم کلزا بهاره طراحی و اجرا شد.

مواد و روش‌ها

این آزمایش در تاریخ پانزدهم فروردین سال ۱۳۸۴ در مزرعه تحقیقاتی دانشکده کشاورزی مشهد به صورت اسپلیت فاکتوریل در قالب طرح پایه بلوک‌های کامل تصادفی در چهار تکرار به اجرا درآمد. دو سطح کود اوره (۰.۴۶٪ نیتروژن)، شامل سطوح ۱۰۰ و ۱۵۰ کیلو گرم در هکتار در کرتها اصلی قرار گرفت. نصف کود از هر تیمار کودی در زمان کاشت و نصف دیگر به صورت سرک در زمان ۶۰، ۸۰ و ۱۰۰ بوته در متر مربع و ارقام کلزا شامل رقم زودرس Hyola308 و رقم متوسط رس Option500 به صورت فاکتوریل در کرتها فرعی قرار گرفت. به منظور تعیین سطح برگ، وزن خشک و ارتفاع بوته از زمان ۸ برگی و به فاصله ۷-۱۰ روزتا قبل از ریزش برگها، نمونه برداری از کرتها آزمایشی انجام گرفت. در هر نوبت از نمونه برداری از هر کرت تعداد ۵ بوته به صورت تصادفی انتخاب و برداشت شد. نمونه‌های گیاهی جهت تعیین ارتفاع بوته، سطح برگ و وزن خشک به آزمایشگاه منتقل شدند. طول بوته با استفاده از خط کش ۸۰ سانتی متری تعیین شده و سطح برگ هر نمونه توسط دستگاه اندازه گیری سطح برگ تعیین و یادداشت گردید. سپس نمونه‌های گیاهی در پاکتها کاغذی قرار گرفته و در درجه ۸۰ درجه سانتیگراد به مدت ۲۴ ساعت خشک و با دقت ۰.۰۰۱ گرم توزین شدند.

نور ورودی براساس داده‌های بدست آمده از ایستگاه‌های هواشناسی شبیه سازی و نور جذب شده با

اهداف اصلی در زراعت، ضرورت تعیین بهترین تراکم گیاهی برای دستیابی به عملکرد مطلوب می‌باشد. تراکم مطلوب زمانی بدست می‌آید که پوشش گیاهی در شروع مرحله زایشی، حداقل سطح برگ را برای دریافت نور داشته باشد (۱۷).

موریسون و همکاران (۲۱) در آزمایشی که روی کلزا انجام دادند ملاحظه کردند که در تراکمهای بسیار بالا، ورس و تخریب کلروفیل در گیاه افزایش یافته و این خود باعث افزایش مرگ و میر ناشی از رقابت شده و نتیجه این تغییرات موجب افت عملکرد می‌شود. در تراکمهای پائین، رقابت بین بوته‌ها کمتر بوده و با افزایش تراکم گیاهی، ارتفاع بوته‌ها و رقابت بین آنها افزایش می‌یابد. عدم نور کافی رسیده به برگها، دلیل اصلی پیری زودرس آنهاست. تراکم مطلوب می‌تواند از طریق تاثیر بر میزان تشعشع دریافت شده توسط برگها، پیری آنها را به تاخیر اندازد (۲).

وجود رابطه منفی میان محتوی روغن و پروتئین دانه به خوبی شناخته شده است. مصرف زیاد نیتروژن، مقدار روغن دانه کلزا و سویا را کاهش داده و بر مقدار پروتئین آن می‌افزاید (۱۶). کارآیی تبدیل انرژی خورشیدی به ماده خشک توسط گیاه را کارآیی مصرف نور می‌نامند که بیانگر مقدار ماده خشک تولید شده به ازای نور جذب شده می‌باشد (۱۳، ۷). برخی از محققین (۱۹، ۱۲) گزارش کرده‌اند که کارآیی مصرف نور عمده‌اً از طریق عوامل ژنتیکی کنترل می‌شود ولی تحت تاثیر عوامل محیطی و عملیات مدیریتی نظری تراکم، فواصل بوته‌ها، تاریخ کاشت، رقم و تغییرات حاصلخیزی خاک به ویژه نیتروژن قابل دسترس نیز قرار می‌گیرد.

از آنجایی که عملکرد ارقام بهاره کلزا معمولاً کمتر از ارقام پائیزه است، هدف از این تحقیق، دستیابی به علل کاهش عملکرد ارقام بهاره می‌باشد و بدین منظور آزمایشی

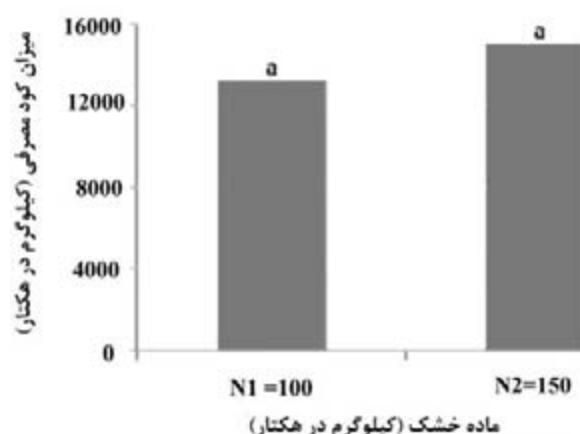
جدول ۱: نتایج آنالیز نمونه خاک محل اجرای طرح

عمق cm	SP	EC ds/m	PH	T.N.V %	OC%	N %	P a.v.a mg/kg	K a.v.a mg/kg	Si %	C%	بافت	لوم شنی
۰-۳۰	۴۲	۱/۶	۸	۲۲	۰/۸۸	۰/۰۹	۳۱/۴	۲۴۹	۲۵	۱۲		

وهمکاران (۱۰)، کاربرد ۹۰ کیلوگرم در هکتار کود نیتروژن در کلزا، ماده خشک تولید شده را به طور قابل توجهی افزایش داد ولی فراتر از این سطح کود نیتروژن، افزایش ماده خشک معنی دار نبود. براین اساس به نظر می‌رسد که در این آزمایش نیز مصرف سطوح بالاتر از ۱۰۰ کیلوگرم نیتروژن، تاثیر معنی داری بر افزایش ماده خشک نداشته است. تولید و تجمع ماده خشک در تراکمهای مختلف گیاهی، تفاوت معنی داری ($P < 0.05$) داشتند (شکل ۲). با افزایش تراکم گیاهی از ۶۰ به ۸۰ بوته در واحد سطح برمقدار تولید ماده خشک افزوده شد به طوری که از ۱۴۳۱۰ به ۱۶۵۳۰ کیلوگرم در هکتار رسید.

ولی این افزایش از لحاظ آماری معنی دار نبود. افزایش تراکم از ۸۰ به ۱۰۰ بوته در متر مربع، باعث کاهش معنی داری در تولید ماده خشک شد. به نظر می‌رسد ورس و رقابت بین بوته‌ها در تراکم ۱۰۰ بوته در متر مربع، دلیل کاهش ماده خشک باشد. این نتایج با گزارشات برخی از محققین (۱۹) در مورد تاثیر تراکم بر کاهش بیomas در توافق می‌باشد. این محققین گزارش کردند که در تراکمهای بالا، پوشش متراکمی از گلهای و نیام‌ها روی برگ‌های پایین گیاه سایه اندازی کرده، فتوسترنز، دوام سطح برگ و تولید ماده خشک را کاهش می‌دهد.

نتایج این آزمایش نشان داد (شکل ۳) که نیتروژن اثر معنی داری ($P < 0.01$) بر شاخص سطح سطح برگ (LAI) داشت. به طوریکه با افزایش سطح کود اوره از ۱۰۰ به ۱۵۰ کیلوگرم در هکتار، LAI از ۴/۵ به ۶/۱ افزایش یافت.

شکل ۱: اثر کود اوره بر تولید کل ماده خشک (میانگین‌های دارای حرف مشترک در سطح احتمال ۵٪ تفاوت معنی دار ندارند)

استفاده از معادله (۱) محاسبه شد:

$$I = I_0(e^{-K \cdot LAI})$$

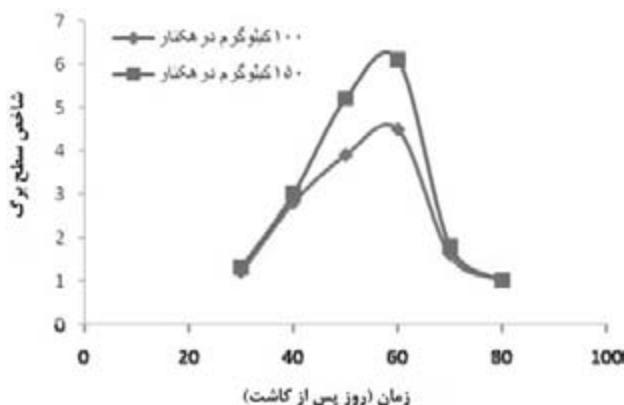
که در آن: $I =$ نور جذب شده (مگاژول در متر مربع)، $I_0 =$ نور ورودی (مگاژول در متر مربع)، $K =$ ضریب خاموشی نور) و $LAI =$ شاخص سطح برگ می‌باشد (۴).

سپس تشعشع جذب شده در هر مرحله از حاصلضرب نور ورودی شیوه سازی شده در کسر نور جذب شده به دست آمد. برآورد مقادیر روزانه LAI از طریق برآش معادله بین مقادیر شاخص سطح برگ در هر مرحله‌ی اندازه گیری و زمان بدهست آمد و نهایتاً مقدار کل تشعشع جذب شده بصورت تجمعی از طریق حاصلضرب نور ورودی شیوه سازی شده در انگرال کسر PAR جذب شده نسبت به زمان محاسبه گردید. کارآیی مصرف نور از طریق محاسبه شب خط رگرسیون بین ماده خشک (گرم در متر مربع) و میزان تشعشع جذب شده (مگاژول در متر مربع) محاسبه گردید.

جهت تعیین اجزای عملکرد، از هر کرت ۵ بوته بصورت تصادفی انتخاب شده، پس از برداشت بوته‌ها تعداد نیام در هر بوته، تعداد دانه در هر نیام و وزن هزار دانه تعیین گردید. جهت تعیین عملکرد نهایی، مساحت ۲ متر مربع از هر کرت برداشت شده و پس از خشک شدن بوته‌ها، دانه‌ها جدا گردید و با توزین دانه‌ها و کاه، عملکرد بیولوژیک، عملکرد اقتصادی و شاخص برداشت برای هر تیمار تعیین و ثبت گردید. روغن دانه‌ها به روش سوکسله و با استفاده از حلال هگزان نرمال استخراج و درصد روغن دانه‌ها تعیین شد. برای تجزیه و تحلیل داده‌ها، از نرم افزارهای کامپیوتری EXCEL و MSTATC Slid Write استفاده شد. مقایسه میانگین‌ها با استفاده از آزمون دانکن انجام شد. قبل از تجزیه داده‌ها، بر روی داده‌های درصدی، تبدیل زاویه‌ای انجام گرفت.

نتایج و بحث

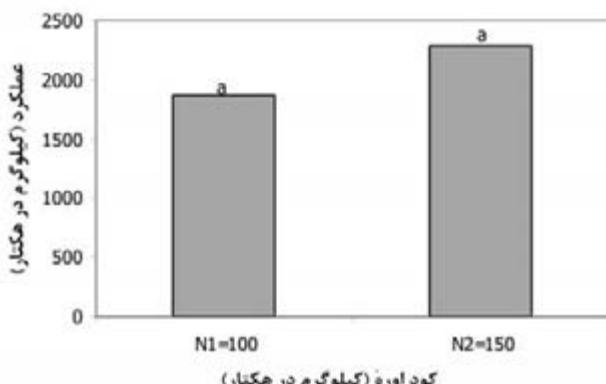
همانطور که در شکل (۱) مشاهده می‌شود با افزایش سطح کود نیتروژن از (N1=۱۰۰) به (N2=۱۵۰) کیلوگرم در هکتار، حداکثر ماده خشک تولید شده از ۱۳۲۲۰ به ۱۵۰۴۰ کیلوگرم در هکتار افزایش یافت. با وجودیکه تیمار N2 نسبت به تیمار N1، ۱۴ درصد افزایش تولید داشت، ولی این افزایش از لحاظ آماری معنی دار نبود. بنا بر گزارش چیما

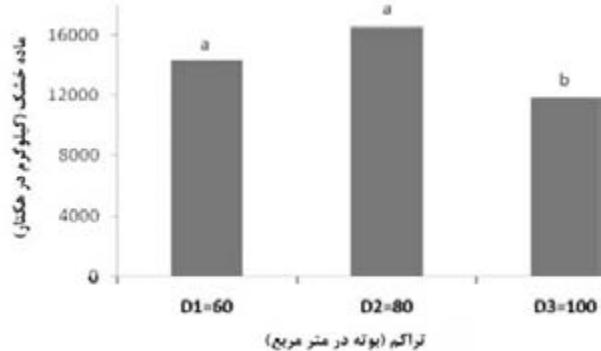
شکل ۳: اثر کود اوره بر شاخص سطح برگ در طول فصل رشد

موضوع باشد، بویژه در تراکم ۱۰۰ بوته در مترمربع که تعداد زیادی از بوتهای دچار ورس شدند. عملکرد دانه زمانی به حد اکثر می‌رسد که اولاً اجتماع گیاهی در مرحله تشکیل و پر شدن دانه، بیشترین شاخص سطح برگ را داشته باشد؛ و ثانیاً شرایط کشت بصورتی باشد که رقابت بین گیاهان به حداقل برسد (۱۰). نتایج آزمایشات لاری و همکاران (۱۷) بر روی گیاه سویا نشان داد که با افزایش تراکم بوته، عملکرد دانه کاهش یافت. برخی از محققین (۱۴) نیز دلیل کاهش عملکرد دانه در تراکمهای بالا را افزایش ورس بوتهای گزارش کرده‌اند.

از لحاظ عملکرد دانه، تفاوت معنی داری ($P < 0.01$) بین ارقام مورد آزمایش وجود داشت (شکل ۷). ارقام Option500 و Hyola308 بترتیب ۱۵۶۴ و ۲۵۸۸ کیلوگرم دانه در هکتار تولید کردن. تفاوت عملکرد دانه بین این دو رقم ناشی از

شکل ۴: اثربارهای مختلف کود اوره بر عملکرد دانه کلزا (میانگین های دارای حرف مشترک در سطح احتمال ۵٪ تفاوت معنی داری ندارند)

شکل ۲: اثر تراکم گیاهی بر تولید کل ماده خشک (میانگین های دارای حرف مشترک در سطح احتمال ۵٪ تفاوت معنی داری ندارند)

ایوانز (۱۳) معتقد است که عامل اصلی تفاوت در میزان تولید و تجمع ماده خشک در گیاهان، تفاوت در سطح برگ از لحاظ اندازه تک برگ و میزان وسعت ظهور برگ‌های جدید می‌باشد. نیتروژن باعث بهبود رشد رویشی گیاهان شده، و بنابراین شاخص سطح برگ را افزایش می‌دهد. بنابراین با افزایش کاربرد کود نیتروژن، گیاهان دسترسی بیشتری به این عنصر داشته و شاخص سطح برگ خود را افزایش داده‌اند. بنا بر گزارش محققین (۱۵، ۲۴) نیتروژن شاخص سطح برگ و دوام سطح برگ را افزایش داده و زرد شدن و پیری برگ‌ها را به تاخیر می‌اندازد. بسیاری از محققین (۱۲، ۱۴، ۲۴) همبستگی مثبت بین کود نیتروژن و LAI را گزارش کرده‌اند.

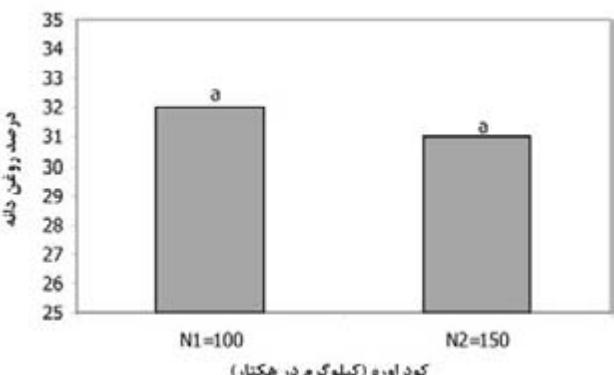
اثر نیتروژن بر عملکرد دانه معنی دار نبود (شکل ۴). عملکرد دانه در سطوح ۱۰۰ و ۱۵۰ کیلوگرم کود اوره بترتیب برابر ۱۸۶۳ و ۲۲۸۸ کیلوگرم در هکتار بود. به نظر می‌رسد افزایش سطح کود اوره در اوایل دوره رشد موثر بوده و رشد اندامهای رویشی را افزایش داده است ولی بر رشد زایشی اثری نداشته است.

همانطور که در شکل (۵) مشاهده می‌شود، بین تراکمهای گیاهی مختلف، از نظر عملکرد دانه اختلاف معنی داری وجود داشت. عملکرد دانه در تراکمهای ۶۰، ۸۰ و ۱۰۰ بوته در مترمربع بترتیب معادل ۲۱۱۱، ۲۲۱۸ و ۱۸۹۸ کیلوگرم در هکتار بود. در تراکمهای بالا، افزایش رقابت بین بوتهای مقدار تشعشع رسیده به لایه‌های پائین کانونی را کاهش داده و تشکیل مواد فتوستنتزی و انتقال به دانه‌ها را محدود کرده است. علاوه بر این ورس بوتهای نیز می‌تواند دلیل دیگر این

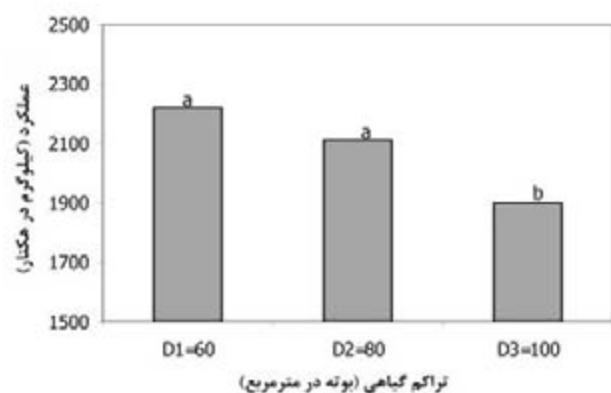
تاثیر سرعت رشد گیاه و دوام برگها قرار گرفته است که خود به مقدار نیتروژن قابل دسترس گیاه بستگی دارد. برخی از آزمایشها (۱۳) نیز مشاهده شده است که نیتروژن اثر بارزی بر شاخص سطح برگ و بنابراین تشعشع جذب شده توسط گیاه داشته است.

همانطور که در شکل (۹) ملاحظه می‌شود مقدار نور جذب شده تحت تاثیر تراکم گیاهی قرار گرفته و به نظر می‌رسد دلیل آن، تغییرات شاخص سطح برگ بوده است. لاری و همکاران (۱۷) در آزمایشی که روی سویا انجام دادند، ملاحظه کردند که مقدار نور رسیده به لایه‌های پائین کانوپی و مقدار نور جذب شده تحت تاثیر تراکم گیاهی قرار گرفت. روسنتال و همکاران (۲۴) گزارش کردند که با افزایش تراکم گیاهی بر مقدار تشعشع جذب شده در واحد سطح افزوده شد.

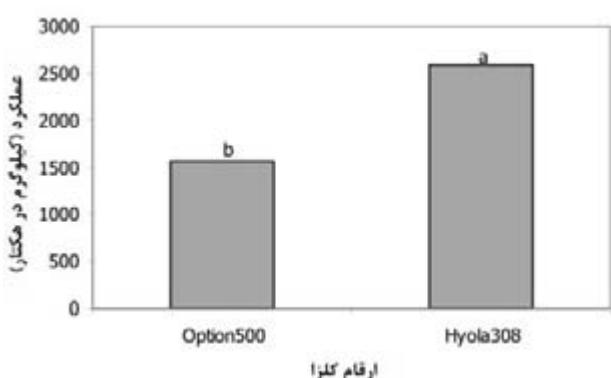
رابطه بین تشعشع تجمعی جذب شده و تولید ماده خشک تحت تاثیر کود اوره نشان داد (شکل ۱۰) که با افزایش سطح کود اوره، کارایی مصرف نور افزایش یافت که این افزایش از لحاظ آماری معنی دار ($P < 0.01$) بود. به طوریکه با مصرف ۱۰۰ کیلوگرم در هکتار کود اوره، RUE معادل ۱/۷۲ گرم بر مگاژول بدست آمد و با افزایش سطح کود اوره به ۱۵۰ کیلوگرم در هکتار، RUE نیز به ۱/۹۵ گرم بر مگاژول افزایش یافت. همان طوری که در مورد LAI ذکر شد، افزایش کاربرد نیتروژن به طور معنی داری بر LAI افزود. LAI بیشتر به مفهوم دریافت و جذب بیشتر تشعشع خورشیدی رسیده به کانوپی می‌باشد که نتیجه آن نیز افزایش RUE است. بنا بر گزارش درسر و همکاران (۱۱) با افزایش

شکل ۷: اثر سطوح مختلف کود اوره بر درصد روغن (میانگین های دارای حرف مشترک تفاوت معنی داری در سطح ۵٪ ندارند)

شکل ۵: اثر تراکم های مختلف کاشت بر عملکرد دانه کلزا (میانگین های دارای حرف مشترک در سطح احتمال ۵٪ تفاوت معنی داری ندارند)

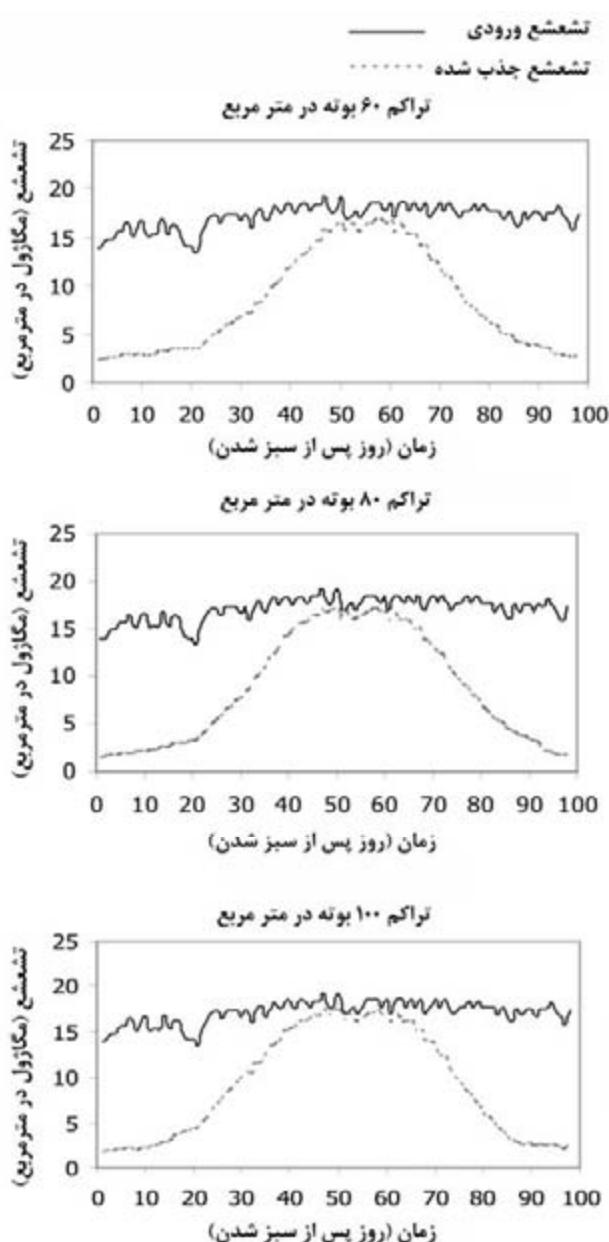

شکل ۶: مقایسه عملکرد دانه در دو رقم کلزا بهاره

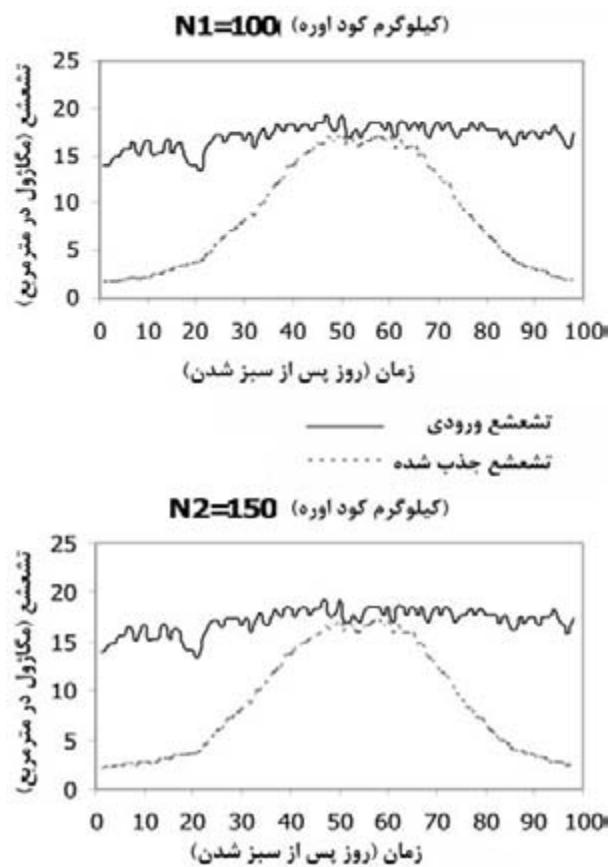
تفاوتها ریشه‌یکی بین آنها می‌باشد. اجزای عملکرد در رقم Option500 بیشتر از رقم Hyola308 در نتیجه عملکرد بالاتری نیز داشته است.

شکل (۷) نشان می‌دهد که اثر نیتروژن بر درصد روغن دانه معنی دار نبود. برخی از محققین (۸، ۹، ۱۶، ۱۹) رابطه منفی بین میزان کود اوره و درصد روغن را در دانه‌های کلزا و سویا گزارش کرده‌اند. نتایج آزمایشات این محققین نشان داده که بیشترین درصد روغن با کاربرد ۹۰ کیلوگرم در هکتار کود اوره تولید شده است. بنابراین می‌توان انتظار داشت که در این آزمایش نیز مقادیر بالاتر از ۱۰۰ کیلوگرم کود اوره در هکتار به طور معنی داری درصد روغن را افزایش ندهد.

همانطور که در شکل (۸) مشاهده می‌شود با افزایش کود اوره، تشعشع جذب شده که تابعی از شاخص سطح برگ است، نیز افزایش یافته است. برخی از محققین (۱۳) گزارش کرده‌اند که مقدار نور جذب شده توسط کانوپی کلزا، تحت

شکل ۹: تأثیر سطوح مختلف تراکم گیاهی بر تعشعشع جذب شده

شکل ۸: تأثیر نیتروژن بر تعشعشع جذب شده در طول فصل رشد

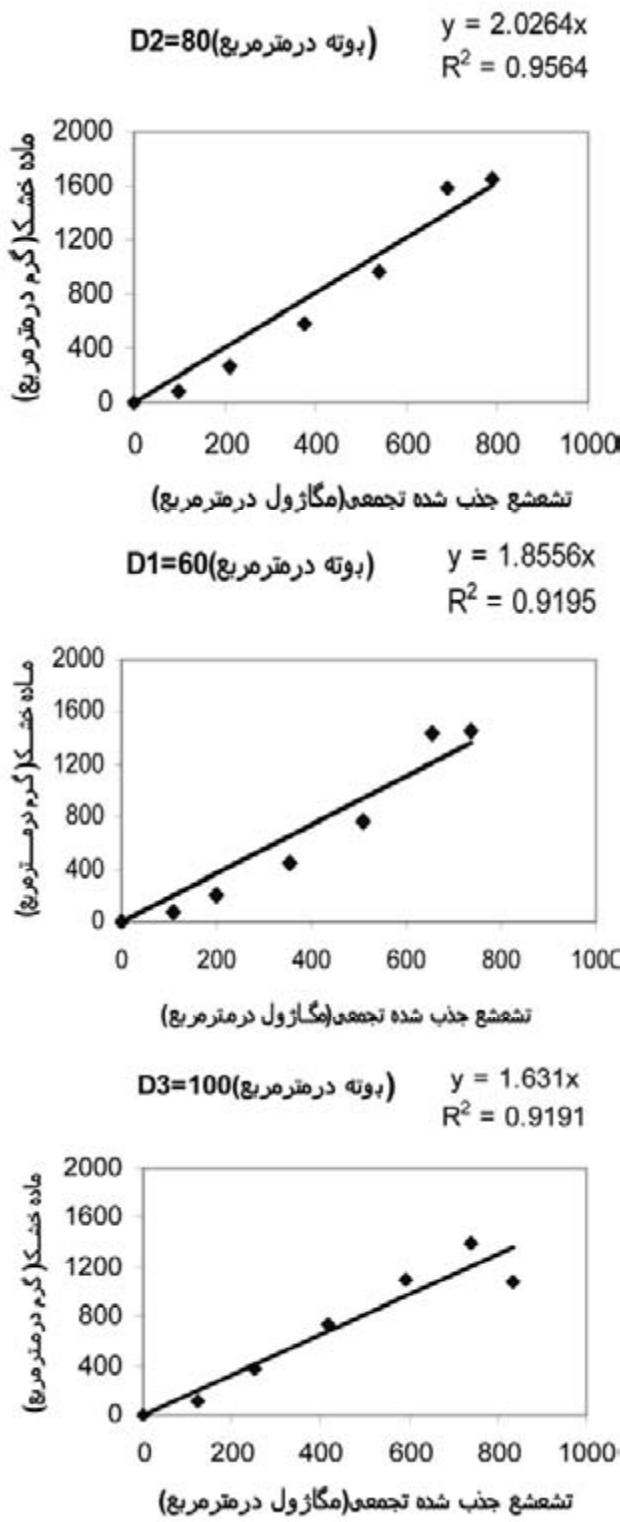
دسترسی کلزا به نیتروژن در طول دوران تشکیل و پرشدن RUE را افزوده می‌شود. در مورد تأثیر نیتروژن بر RUE در گیاهان مختلف، گزارشات ضدونقیضی وجود دارد. محققین زیادی (۶، ۱۲، ۱۳) گزارش کردند که اثر نیتروژن بر RUE در گیاهان مختلف، معنی دار بوده است.

بی لانگر و همکاران (۷) گزارش کردند که اثر نیتروژن بر RUE در فستوک معنی دار است. این محققین اظهار داشتند که تأثیر نیتروژن در فرایندهای فیزیولوژیکی مانند فتوستزی و فرایندهای مورفولوژیکی مانند میزان طویل شدن برگ با اثرات جذب تعشعشع فعال فتوستزی در ارتباط می‌باشد. آلن و همکاران (۶) گزارش کردند که کود دهی فقط موجب افزایش رشد در نتیجه افزایش توسعه سطح برگ می‌شود و کود نیتروژن اثر معنی داری بر RUE ندارد.

بهشتی (۲) گزارش کرد که با افزایش مصرف نیتروژن، کارآیی مصرف نور در ارقام هیرید ذرت افزایش یافت. همانطور که در شکل (۱۱) ملاحظه می‌شود، تراکم گیاهی

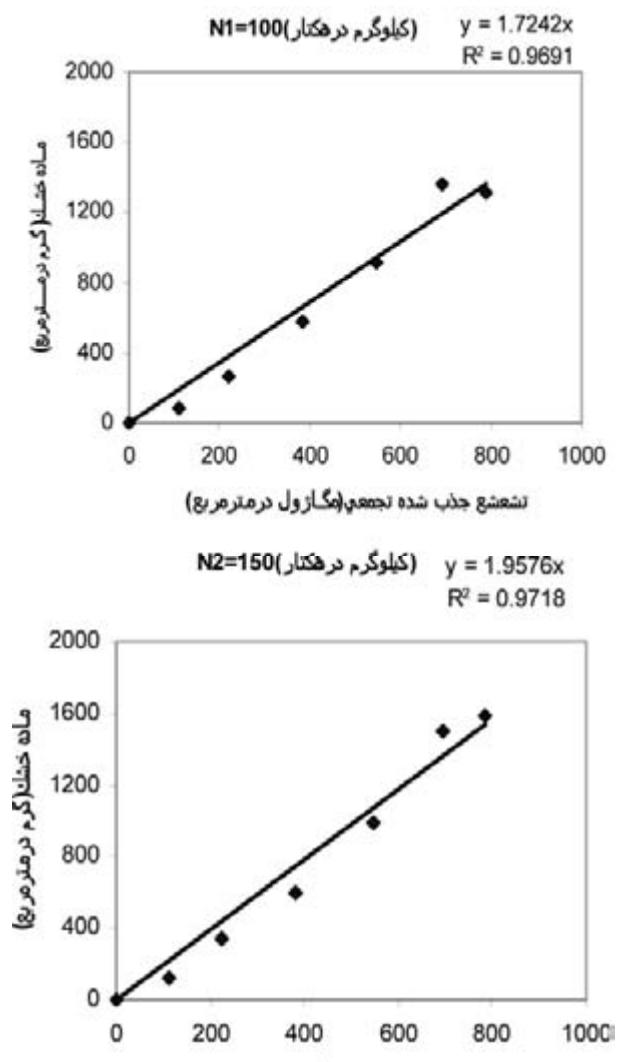
تأثیر معنی داری ($P < 0.01$) بر RUE داشت. میزان تعشعشع تجمعی در هر یک از تیمارهای تراکم گیاهی، بیانگر تفاوت کارآیی مصرف نور در این تراکمها می‌باشد. در تراکم‌های ۶۰، ۸۰ و ۱۰۰ بـوـتـه در مـتـرـمـرـبـع بـتـرـیـب مـعـادـل ۱۸۵، ۲۰۲ و ۲۰۳ گـرم بـر مـگـاـژـول بـدـسـت آـمد.

برخی از محققین (۱۸) گزارش کردند که با افزایش تراکم گیاهی، میزان تعشعشع فعال فتوستزی جذب شده در طول فصل رشد محصول افزایش می‌یابد. تحقیقات دیگری

شکل ۱۱: اثر تراکم گیاهی بر کارآیی مصرف نور

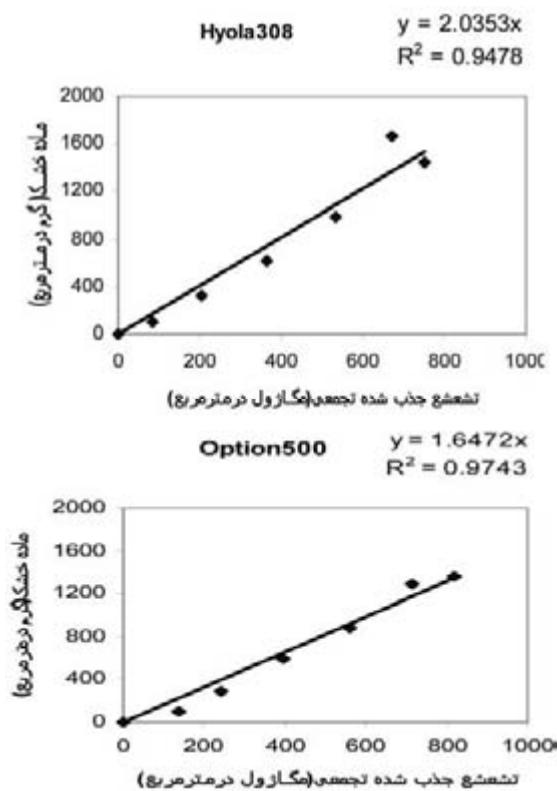
کاهش یافته است. در تراکم $100\text{ بوته در مترمربع}$ ، بوته‌ها دچار ورس شده و این عامل نیز ممکن است مانع از جذب موثر نور شده باشد.

شکل ۱۰: اثر سطوح مختلف کود اوره بر کارآیی مصرف نور کلزای بهاره

(۲۴) نیز نشان داده است که با افزایش تراکم گیاهی در سورگوم، مقدار انرژی خورشیدی بیشتری در واحد سطح جذب می‌شود.

با افزایش تراکم از 60 به 80 بوته در متر مربع، بر LAI افزوده شد. نتایج بیانگر این است که بیشترین و کمترین مقادیر RUE بترتیب در تراکمهای 100 و 80 بوته در مترمربع حاصل شد. با افزایش تراکم گیاهی از 60 به 80 بوته در واحد سطح، شاخص سطح برگ افزایش یافته و در نتیجه بر مقدار RUE نیز افزوده شده است. در تراکم 100 بوته در مترمربع، هر چند شاخص سطح برگ زیاد شده ولی رقابت بین گیاهان مجاور مانع از آرایش مناسب برگها در جامعه گیاهی وجود نور شده است و در نتیجه RUE نیز

شکل ۱۲: کارآبی مصرف نور ارقام کلزا

به طور کلی از نتایج این آزمایش چنین استنباط می شود که کود اوره و تراکم گیاهی به عنوان دو ابزار مدیریتی، شاخص سطح برگ، جذب تشعشع و درنتیجه کارآبی مصرف نور را در ارقام کلزا بهاره افزایش داده اند.

برخی از محققین (۱۸) معتقدند که عوامل زیادی در کاهش RUE در تراکمهای بالای گیاهی نقش دارند و ورس بوته ها، تسريع پیری برگهای پائینی گیاه، محدودیت جذب نیتروژن از خاک و محدودیت آب و عناصر غذایی را از عوامل کاهش دهنده RUE در تراکمهای بالا ذکر کرده اند. بر اساس گزارش لاری و همکاران (۱۷) در تراکمهای بالا، افزایش ورس گیاهان و بنابراین کاهش فتوستنتر اتفاق می افتد. همانطوری که در مرور تولید و تجمع ماده خشک ذکر شد، در تیمارهای ۸۰ و ۱۰۰ بوته در متر مربع بترتیب بیشترین و کمترین تولید و تجمع ماده خشک گیاهی حاصل شده است و بنابراین می توان چنین نتیجه گیری نمود که کاهش تولید ماده خشک در تراکم ۱۰۰ بوته در متر مربع ناشی از RUE کمتر می باشد. همانگی روند تولید و تجمع ماده خشک و کارآبی مصرف نور در تیمارهای مختلف تراکم گیاهی تایید کننده این موضوع می باشد. نتایج نشان داد (شکل ۱۱) که بین ارقام مورد بررسی (P<0.01) وجود دارد. کارآبی مصرف نور در مرور رقم Option500، معادل ۱/۶۴ گرم بر مگاژول بوده، در حالیکه RUE رقم Hyola308 برابر ۲/۰۳ گرم به ازای هر مگاژول انرژی خورشیدی بوده است؛ یعنی، رقم Hyola308 در تبدیل انرژی نورانی به ماده خشک نسبت به رقم Option500 حدود ۰/۲۴٪ کارآمدتر است و این تفاوت مربوط به خصوصیات ساختاری و ژنتیکی این رقم می باشد.

منابع

- آئینه بند، الف. ۱۳۷۳. تعیین منحنی رشد و تاثیر تاریخ کاشت بر روی چهار واریته کلزا. ماهنامه زیتون. شماره ۱۲۴: ۴۴-۴۶.
- بهشتی، س.ع. ۱۳۸۱. اثر تغییرات ساختار کانویی بر جنبه های اکوفیزیولوژیکی ارقام هیرید ذرت در ارتباط با کارآبی مصرف تشعشع و جذب نیتروژن. پایان نامه دکتری زراعت. دانشگاه فردوسی مشهد.
- خواجه پور، م.ر. ۱۳۸۳. گیاهان صنعتی. انتشارات جهاد دانشگاهی صنعتی اصفهان.
- عزیزی، م، الف. سلطانی. و س. خاوری خراسانی. ۱۳۸۳. کلزا (فیزیولوژی، زراعت، به نزدیکی تکنولوژی زیستی). انتشارات جهاد دانشگاهی مشهد.
- ناصری، ف. ۱۳۷۰. دانه های روغنی. انتشارات آستان قدس رضوی.
- Allen, B.C., E.W. Rodny, R.C. Mcgarvey, D.R. Coyle, and M.D. Coleman.2004. Radiation-use efficiency and gas exchange responses to water and nutrient availability in irrigated and fertilized stands of sweetgum and sycamore. Tree Phys. 25: 191-200.
- Belanger, G., F. Gastal, , G. Lemaire. 1992. Growth analysis of a tallfesco sward fertilized with different rates of nitrogen. Crop Sci. 32: 1371-1376.
- Bonhomme, R. 2000. Be ware of comparing RUE values calculated from PAR vs. solar radiation or absorbed vs. intercepted radiation. Field Crops Res. 68: 247-252.
- Carpenter, A.C., and J.E. Board. 1997. Growth dynamic factors controlling soybean yield stability across plant

- populations. *Crop Sci.* 37: 1520-1526.
- 10-Cheema, M.A., M.A. Malik, A. Hussain, S.H. Shah & S.M.A. Barsa. 2001. Effects of time and rate of nitrogen and phosphorus application on the growth and the seed and oil yield of canola(*Brassica napus* L.). *J. Agron. and Crop Sci.* 186: 103-108.
- 11-Dreccer, A. Schapendons, G.A. Salfer and R. Rabbinge. 2000. Comparative response of wheat and oilseed rape to nitrogen supply: absorption and utilization efficiency of radiation and nitrogen during the reproductive stages determining yield. *Plant and soil.* 220: 189-205.
- 12-Dwyer, L. Stewart, R.I. Hamilton, and L. Honwing. 1992. Ear position and vertical distribution of leaf area in corn. *Agron. J.* 84: 430-438.
- 13-Evans. L.T., 1978. *Crop Physiology*. Cambridge University Prees.
- 14-Garcia. R. , E.T. Kanemasu, and B. L. Blad. 1988. Interception and use efficiency of light in winter wheat under different nitrogen regims. *Agron. J.* 44: 175-186.
- 15-Hakan. O. 2002. Sowing date and nitrogen rate effects on growth, yield and yield components of two summer rapeseed cultivars. *Agron. J.* 19: 453-463.
- 16-James, E.B. 2004. Soybean differences on light interception and leaf area index during seed filling. *Agron. J.* 96: 305-310.
- 17-Larry, C.P., A.B. Rosalind, J.D. Reaper, and D.V. Earl. 2002. Radiation use efficiency and biomass production in soybean at different plant population densities. *Crop Sci.* 42: 172-177.
- 18-Leach, J.E., G.F.J. Milford, L.A., Mullen, T. Scott, H.J. Stevenson. 1989. Accumulation of dry matter in oilseed rape crops in relation to the reflection and absorption of solar radiation by different canopy structures. *Appl. Biol.* 23:117-123.
- 19-Mendham, N.J., P.A. Shipway, R.K. Scott. 1981. The effects of delayed sowing and weather on growth, development and yield of winter oilseed rape (*Brassica napus*). *J. Agric. Sci. Camb.* 96: 389-416.
- 20-Momoh, E.J., W.J.Song, H.Z. Li, and W.J.Zhou. 2003. Seed yield and quality responses of winter oilseed rape(*Brassica napus*) to plant density and nitrogen fertilizer. *Crop Sci.* 74(8): 420-424.
- 21-Morison, M.J., D.W. Stewart and P.B. Mc Vettey. 1992. Maximum areas expansion rate and duration of summer rape leaves. *Can. J. Plant Sci.* 72: 117-126.
- 22-Rao, M.S.S. , N.J.Mendham and G.C. Buzzia. 1991. Effect of the apetalous flower character on radiation distribution in the crop canopy, yield and its components in oilseed rape(*Brassica napus*). *J. Agric. Sci. Camb.* 117: 189-196.
- 23-Reta-Sanches, G.D., and J.L. Fowler. 2002. Canopy light environment and yield of narrow-row cotton as affected by architecture. *Agron. J.* 94: 1317-1323.
- 24-Rosental,T.J. Gerik, and L.J. Wade. 1993. Radiation-use efficiency among grain sorghum cultivars and plant densities. *Agron. J.* 85: 703-705.
- 25-Wright. G.C. , C.J. Smith, & M.R. Woodrooff. 1988. the effect of irrigation and nitrogen fertilizer on rapeseed (*Brassica napus*) production in south-eastern Australia, growth and seed yield. *Irrig. Sci.* 9: 1-13.

Influence of nitrogen and plant density on light absorption and radiation use efficiency in two spring rapeseed cultivars

M. Karimian, A. Koocheki, M. Nassiri Mahallati¹

Abstract

In order to study the effects of nitrogen and plant density on light absorption and radiation use efficiency (RUE) in two spring rapeseed cultivars, a split plot factorial experiment based on randomized complete block design with four replications was conducted in 2005 in research farm of Ferdowsi University of Mashhad-Iran. The treatments included two levels of urea application (100 and 150 kg/ha) as main plots and subplots were combination of plant density (60, 80, and 100 plant/m²) and rapeseed cultivars (Hyola308 and Option500, early and medium maturing cultivars, respectively). Results indicated that treatments influenced significantly on light absorption rate and RUE. Increasing nitrogen application rate, from measured factors, only LAI and RUE were significantly influenced. Hyola308 cultivar had higher RUE, biological and grain yield and oil yield compared to Option500. The only preference of Option500 cultivar was 1000 seed weight. Dry matter production and RUE was significantly higher in 80 plant/ m² compared to other plant densities. Increased dry matter in this density was due to higher light absorption and consequently increased RUE. Among all determined parameters, LAI was significantly influenced, and highest LAI observed with Option500 cultivar, which occurred in 100 plant/ m² density and 150 kg/ha urea application. Among yield components, only pod number per plant was affected by plant density, as highest number of pods observed in 60 plant/m² treatment. None of the treatments influenced seed oil percentage.

Keywords: Radiation, dry matter, plant density, radiation use efficiency, rapeseed.

1- Contribution from College of Agriculture, Ferdowsi University of Mashhad.